

Publicerad 2007-09-23 00:02 av lodjuret/seglare

Vad som händer i morgon är det få förunnat att veta något litet om, även om en har vissa planer och försök till järn i elden...

konstigt, jag behöver bara skriva något om sjön så får jag fel på balanssinnet, oj vad det gungar i natten...

Med tanke på morgondagen

Vid relingen till en jakt någonstans utanför Irland, står en mansperson klädd i kaptensuniform. Han verkar stå och se ut över havet i kvällen. Då kommer det fram en passagerare och försöker till synes inleda ett litet samtal.

-Godkväll kapten, det är en härlig kväll. Jag förstår er när ni står här ute och tar er en nypa luft. Ett tungt ansvar vilar väl på axlar som edra? När jag nu står här själv och ser ut över havet kan jag förstå en sjömans kärlek till detta kraftfulla om än något blöta element. Ja, sannerligen, den kärleken är stark.

-Joo, egenkärlekens vindar blåser starka genom mitt liv numera... men det beror mest på mina alltmer inpiskade läsare av all möjlig smörja jag presenterar å min sida, någon skall ju göra det också... om blott vansinnig jag vore, över världsliga människor som sällan ser längre än vad näsan räcker men trots att människorna är som de är, att de fyller all diktad vokabulär... så erkänner sig människan blott till att vara precis det djur och på samma gång odjur som vi gärna vill kalla henne i dikt och roman. Att gå hela vägen från fullständig oskuld till att vilja slita hjärtat ur sin kropp och spy på sig själv... se det är blott naturens gång när det gäller människan om blott hon når tillräcklig insikt om sitt rätta jag, sitt rätta ansikte... den som trott sig vara bättre än andra skall förr eller senare byta åsikt och vilja bekänna även de mest futtiga av 'synder', krypa och kräla i sin egen smuts och sina egna samvetskval i form av mentala uppkastningar

-Edra läsare? Nu hänger jag inte riktigt med.

-Det är jag som är redaktör för tidningen som trycks ombord. Det enda nyhetsblad som är något färskare för besättning och passagerare än de eländes tidskrifter som redan är för gamla när folk ombord läser dem, de tidningar som vi införskaffar i land när vi angör en och annan hamn. Ingen annan än besättningen och ägaren är ju de som går i land när vi anländer till städerna och bunkrar förnödenheter och bränsle.

-Jo, det förstås, den ena staden är nu den andra lik. Det måste ha varit annat förr. Före den stora likriktningen. Efter andra världskriget har allting bara gått utför. Nej, tacka vet jag havet. Män som ni som, om än inte precis tyglar det, åtminstone fyller er uppgift så att vi andra kan njuta av seglatsen och livet ombord. Oj, nu har natten verkligen gjort inbrott i verkligheten... jag får önska er en god och stärkande sömn, det kan ni behöva med tanke på morgondagen...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten